

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

[Appendix] Prima. De Hagulstaldensi & Lindisfarnensi sedibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Appendices duæ ad superioris Dissertationis
& nostratum historiarum pleniorẽ intelligentiam.

P R I M A.

De Hågulstaldensi & Lindisfarnensi sedibus.

Æc nomina in vitis nostrorũ Sancto-
rũ non semel occurrunt. Haugulstal-
dehẽ secundũ Malbesburiens. de ges-
tis Pontificum Anglorum lib. 3. voca-
tur locus 5. ab Eboraco milliaribus
disparatus :fisco Regio famulabatur,
quando eum Sanctus Wilfridus ab E-
theldritha Regina pro alijs possessio-
nibus commutavit. Vrbs fuit in regno Northumbrię mag-
nificis ædificijs superba & Romæ æmula. Statim post an-
num 664. ibi est constituta sedes Episcopalis , quam pri-
mus rexit S. Wilfridus simul regens totam Northumbriã.
Circa annum 681. coepit proprios & distinctos ab Eborac-
censi & Lindisfarnensi habere Pastores, quemadmodum in
proximã dissertatione est scitum, fueruntque numero 11.
vsque ad annum 840, quo tempore Dani, quos alij Nort-
mannos vocant, frequentibus incursionibus ingentem
vastitatem toti Britanniaẽ attulerunt, ex qua secuta est ex-
tinctio Episcopatus Hågulstaldensis siue Haugulstaldensis,
ditioque cum aliquot alijs celsit in Iurisdictionem Epif-
copi Eboracensis. Malmesburiensis supra de suo tempore
agens: *Nunc, inquit, Haugustaldem villa est Archiepiscopi Ebo-
racensis.* Verũm Franciscus Godwinus nouitius Scriptor
Episcopus Landauensis ex numero Protestantium in Bri-
tannia

tannia, narrat per tumultus Danicos Regionem Haugulstaldensem celsisse in ditionem Episcoporum Eboracensium donec post aliquot sæcula Carleoli constituta est sedes, indicans Haugustaldem posterioribus ætatibus fuisse adiectum & subiectum Episcopo Carleolensi. Addit Godwinus Haugustaldem hodie vocari Hexham, olim Axeldunum Romanis celebratum.

Lindisfarne est locus circa limites Angliæ & Scotiæ, ad orientem in dextro Britannicæ Insulæ littore, qui bis in die incitante se æstu, quod toties accidit, semper duodecim horarum spatio aquis circumquaque cingitur, adeo ut plane Insula fiat; Idemque recedentibus pari temporis spatio undis, remaneat reliquæ terræ coniunctus atque siccus. Circuitus est circiter trium millium passuum. Hodie Angli vocant *Holy isle* id est Insulam sanctam, quod ibi S. Aidani ac aliorum DD. corpora sepulta sint. Circa annum 634. nacta est primum Episcopum S. Aidanum, cui successere Finanus, Colmannus &c. Deinde administrata fuit aliquo tempore ab Episcopis Eboracensibus Cædda, S. Wilfrido, nonnumquam ab Hagulstaldensibus. Sed anno 681. rursus peculiarem ei pastorem ordinavit Theodorus Archiepiscopus Cantuariensis, mansitque hoc modo sui Iuris vsque ad annum 883; quo tempore Lindisfarne à Barbaris devastatâ in oppidum Cestriense Dunelmo proximum sedes siue habitatio Episcopalis Lindisfarnensis transfertur, titulum Lindisfarnensis Ecclesiæ Episcopis continuo gerentibus, sicuti Episcopi Tungrenses desertis Tungris Traiecti ad Mosam commorantes. Elapso sæculo plus minus ex Cestria Dunelmum cum corpore S. Cuthberti Cathedra demigrat, sopiturque paulatim titulus Lindisfarnensis; & hodie dicuntur Episcopi Dunelmenses siti in Northumbria.

Obser.

Obseruandum diligenter (cuius inaduertentia aliquos in errores coniecit) aliam esse Insulã Farne , aliam Lindisfarne, sicut distinguunt eam Beda lib. 5. cap. 1. & Polidorus Virgilius lib. 4. hiltoriæ Anglorum. Item aliam esse Prouinciam & Episcopatum Lindisfarorum , & Lindisfarnensium iuxta eundem Bedam lib. 4. cap. 12. & lib. 5. cap. ultimo ; vbi vtriq̃ue diuersi Episcopi enumerantur.

APPENDIX SECVNDA.

De Acca Episcopo Haugulstadenſi.

CCam viuum suis coloribus ex Beda dedimus.

Mortuum anno 740. postquam viginti quatuorannis infulas gessisset , tradunt Chronica Anglicana. Hic oritur difficultas , quomodo si anno 740. obierit, tantum numerentur 24. anni gesti Episcopatus , cum anno 709 fuerit factus Episcopus : ab anno autem 709. vsque 740. excurrant ad minimũ anni 30; triginta ergo annis Episcopatum rexit. Resp. Ne quenquam peccati condemnemus, conciliari hæc possunt, scilicet, terram deseruisse anno 740, & dictos viginti quatuor annos Infularum solum comprehendere & æquare annos quibus actu Haugustaldensem Cathedram rexit, reliquos vsque ad 30, esse eos quibus ab Episcopatu suo fugatus exul vixit, ideoque siliari. Deturbatum ab Ecclesia fuisse ex Anglicis Chroni-
is accepit Malmesburiensis supra, expulsamque post obitum Bedæ triennio, incertum an regressum, vide etiam